

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא

כדף היומי

גיטין דף מ"ט למסקנא

דף מ"ט ע"א

א. שור של הדיוט שנגח לשור של הקדש, לחכמים פטור, שנאמר שור רעהו ולא של הקדש. לרבי שמעון בן מנסיא בין תם ובין מועד משלם נזק שלם. שור של הקדש שנגח שור של הדיוט, פטור.

ב. האומר הרי עלי מנה לבדק הבית, משלם בבינונית כבעל חוב.

דף מ"ט ע"ב

א. רבי שמעון דורש טעם המקרא: מפני מה אמרו הניזקין שמין להן בעידית, מפני הגזלנים והחמסנין, שיאמר אדם למה אני גוזל למחר בית דין יורדין לנכסי ונוטלין שדה נאה שלי (כרבי עקיבא). מפני מה אמרו בעל חוב בבינונית, שלא יראה אדם לחבירו שדה או דירה נאה, ויאמר אקפוץ ואלונו כדי שאגבנו בחובי. אבל לא בזיבורית, שלא לנעול דלת בפני לוויין. כתובת אשה בזיבורית, כי יותר משהאיש רוצה לישא אשה רוצה לינשא. לרבי מאיר כתובת אשה בבינונית.

ב. חכמים תקנו כתובה לאשה ולא לאיש, כי האשה יוצאה שלא לרצונה, והאיש אינו מוציא אלא לרצונו, ויכול לעכב את גיטה.

ג. י"א שלא אמרו כתובת אשה בזיבורית רק כשגובה מיתומים, אבל מהבעל עצמו גובין מבינונית. ונדחו דבריו.

ד. מי שנעשה ערב לנוקי בנו לבעל חוב בנו ולכתובת כלתו, ומת בלא נכסים, גובין ממנו כל אחד כדינו, כי כך היו גובין מן הבן אילו היה קיים. חוץ מכתובת אשה שגובה מזיבורית גם לסובר שדינה מחיים בבינונית, שאין דינה לגבות רק לאחר מיתה. (וכגון שנעשה קבלן כי ערב לכתובה לא משתעבד. וכשהיו לבן נכסים תחילה ונשתדפו כי י"א שאין קבלן משתעבד כשאיין ללוה נכסים, וי"א שאדם משתעבד לבנו גם אם אין לו נכסים).

לומד יקר! אם לדעתך יש פגוע בחומר, שגיאת כתיב, או כל הערה אחרת לשיפור התקציר, למובת הכלל, דווח למערכת באמצעות שליחת דואר לכתובת:

7600235@gmail.com

יש לציין מסכת, דף, ועמוד. תודה.

© כל הזכויות שמורות למערכת "הדף היומי למסקנא". התקציר מיועד לשימוש אישי! אין להפיץ ו/או לעשות בו כל שימוש מסחרי.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת:

7600234@gmail.com